

Hasan Hüseyin Kaynak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.06.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Hüseyin Kaynak

Eserleri:

Ağla Gölüm

Biter mi bir gün dertlerim?
Ağla, gülüm ağla!
İnsanlığın sahtekârlığına,
Günahlarına;
Ağlıyor, çocuklar;
Ölüyor bir hiç uğruna bebeler,
Ellerinde hüznün büyütüyor anneler.

Yenildi bak, teknolojiye sevdamız!
Gözyaşı dökmez oldu gözlerimiz,
Bir gün gelir de biter bu kısacık ömrümüz,
Yar alır bağına, sonsuzluk bizi kucaklar,
Yürür dağlar, insanlığa gökler ağlar.

Ah! Nerede o eski sevdalar?
Yüreğim her an yaralar bağlar,
Dertlerim, gönlümü yakar,
Bizi, ancak; bir gönöl dostu anlar,
Hani, gülüm o eski aşklar, vefalar?
Bil ki bu sana son sözüm;
Kalmadı hiçbir dostuma yüzüm,
Yaşıyorum ama şimdi güzüm,
Yine de her gün,
Sana yaşlar dökmekte gözüm.

Hasan Hüseyin Kaynak

Ağlama

Karanlıklar bastırđında hep sen gelirsin aklıma
Nedense akşamları bir hüzün çöker içime
Sevda sözleri dökülür dudaklarıma
Ağlamam desem yalan olur
Bir umuda sarılır gibi sarılırım sensizliğe
Gözlerimde büyüttüğüm için yaklaşamam ki sana
Bir buse kondursam al yanaklarına
Ağlamam diner belki o zaman.

Sensizliğin adı hep yalnızlık
Sana kavuşmak mı başka bahara
Yarınlar hiç bitmez ki ümidi olana
Aldırma gönül birazdan gün doğar
Al yanakların aydınlatır gözlerimi
Dökülür o an dudaklarımdan ismin
İsmin yalnızlık, ismin hasret
Dudakların ruhumu yakan bir ateş...

Ağlama ne olur birazdan gün doğar
Ellerimde demet demet çiçekler
Yüreğimde ince bir sızı ...
Karanlık akşamlardan kalan bir sabah
Kalabalık sokaklarda yapayalnızım
İçimde bir savaş ve sen ...
Sen ağlama, ben ağlarım her an!

Soğuk mezarlar çıkıyor karşıma
Taş duvarlı evler daraltıyor yüreğimi
Yolları arşınıyor bir adam
Her gelip geçene birini soruyor
O anda kaldırımlardan bir kadın geçiyor
Onun ardı süre sürükleniyor, adam
Yollar hiç bitmiyor ki;
Kendi kendine söyleniyor
Ağlama ne olur birazdan gün doğar ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Akşamlar

Uçmak istiyorum simsiyah bulutlara
Bir kelebek gibi dalıyorum ateşe
Yangınlar çıkarıyorum bu şehirde
Türküler yakıyorum geceler boyunca

Kalamam bundan böyle buralarda
Bırakıyorum kendimi çekilmez elemlere
Bir boşlukta yer arıyorum kendime
Selam söyleyin kuşlar göklere

Neden karanlık hep böyle akşamlar
Şairlerin yüreğinde hep yalnızlık var
Niçin akşamları el ele aşıklar
Haşim'le kendini bulur yine akşamlar

Ah akşamlar çekilmez ki yalnızlıklar
Kederlenir akşam olunca aşıklar
Susturun bu karanlıkları ışıklar
Yakar durmadan içimi bir elem yakar

Kavurur aşkın büyüğü ay ışığında
Yine uçun güvercinler sonsuzluğa
Bırakmayın beni akşam karanlığına
Ve koşturmayın beni bir hayalin peşinde

Hasan Hüseyin Kaynak

Alaturka

Bir alaturka müziği vurur ruhuma
Sen olup durmadan akar kalbime
Her alaturka müzikte seni bulur ruhum
Bir terennüm olur doğar yüreğime.

Çağırır her daim, alaturka
Ben buradayım, yanıbaşındayım
Gör artık, beni de gör
Al kalbine, kucakla düşüncelerinde.

Bir alaturka müziği vurur yine içime
Terennüm eder, durmadan seni bana
Alır beni götürür, hemen sana
Tarihin bir sayfasında seni anlatır ruhuma.

Ve zaman kucaklar alır beni
Geçmişten hatıralar canlanır
Kınar durmadan anılar içimde
Paramparça olur hatıralar düşüncelerimde.

Sen kokar her daim rüzgar
Seninle beni kucaklayan yağmur
Gökler kucaklar alır seni
Götürür zaman, rüzgar sürükler beni.

Kalbim alaturkaya kaptırır kendini
O şakıyı her dinleyişimde sen gelirsin aklıma
Hüzzam sokaklarda alaturka ve ben
Söyle şimdi nerelerdesin, sen?

Hasan Hüseyin Kaynak

Aldırma

bir gün olur yine bahar gelir
son bulur bütün dertler tasalar
bakma sonbaharda dökülen yapraklara
sen aldırma inadına sarıl hayata

bak yine yağıyor bahar yağmurları
kaç kez döndü gelmez denen beklenenler
beklemek bir ömür bir rüyayı
boşuna mı kayar gökyüzünde yıldızlar

bir gün bütün hayallerin son bulursa
üzülme,geldi geçti bir düştü deme
aldırma akan o göz yaşlarına
belki bir yağmur olur yağarsın üstüne

güneş doğmaz zannetme bir daha
olur ya yine yıldızlar düşer avuçlarına
yok olmaz bütün ümitler bir boşlukta
bir anlık olsun boş ver bütün karamsarlığa

bakarsın bazen dağlar yıkılır başına
ama,sen aldırma "Allah Kerimdir"de
her an tutuluverirsin yine bir rüyaya
öyle de olsa boşver sakın aldırma

Hasan Hüseyin Kaynak

Ara Çağrı

ara çağrıdır bu,geçmiş zamanın gölgesinde
biliyor musun sen gittin dağlar yıkıldı
bir yerlerde bekliyor korku ve keder
son bulmadı bu acı hiçbir zaman
bir bildiği vardır her halde deli rüzgarın
menekşe kokulu hülyalar gelir bazen aklıma
yorgun akşamlardan artakalan bir hüzündür yokluğun
biliyorum şimdi sen yoksun akşamlar daha bir karanlık
ama bil ki sensiz bir yanım hep eksik
sabrı kuşandım sessiz kış gecelerinde rüzgar kapımı dövdüğünde
kaç bahar geldi geçti kapımızdan sanma ki ak düşmedi siyah saçlarıma
ölüm ensemizdedir her an var olmaksa bu dünyada bir kuş misali
beklenmedik bir anda yine gelirim,
inan ki vazgeçmem delice sevdalanmaktan
ara çağrıdır kimi zaman beklenmedik anda gök yükünü yüklenmek

II

ve çektin gittin bir hazan mevsimi ardına bakmadan
dağların gölgesi düşmüştü ovaya,dün gibi hatırlarım
dudakların titriyordu geriye dönüp bakmadın
biliyorum yangınlar çıkardı tanyeri ağardığında
vazgeçmezdin bir bildiğin vardı bilirim
ama görmezden gelemezdim çocuksu yüzünü
seni her gördüğümde yangınlar çıkardı bağrımda
bir ceylan kaçardı her gece sonsuzluğa
uzanırdım akşamları hep yıldızlara
yıldızlar gölgelenirdi sevdaya tutulmuşçasına

III

ve sessiz bir çığlıktı gecenin ayak sesleri
gün küstü dağın ardındaki ışığa
ta uzaklardan gelen atlıların naraları içimde biriken yalnızlık
hani sen sonsuzluk ırmağında yıkanırdın
kuşlar kanat çırpardı yine yalnızlığa
kaderin cilvesi değil mi ki ayrılık
sevda bir kuş kanadında yüklü
gebe kalmış dağlar bilirim ovalara
karıncaların ayak seslerindedir intizarım
ve sen çekip gitmiştin gelmemek üzere

Hasan Hüseyin Kaynak

Aşk

bir de bakmışsın ki gitmişim
yalan rüzgarlarda açan kır çiçeğim
ama bil ki seni her an özleyeceğim
öylesine sevda sokaklarında gezineceğim
sonra haykıracağım yüce dağ başlarında
her zaman sevda diye aşk diye kendi kendime
sensizlik hasretiyle başımı duvara vurup
elem çöllerinde günlerce ağlayacağım
ve senin nerede olduğunu bile bilmeden
sensiz seni yaşayacağım bir sigara dumanında

yalan rüzgarlarda açan kır çiçeğim
hani sen zamandın,sevdaydın,aştın
bu kaçınıcı savaş benliğimde kaybettiğim
her akşam dumanlı düşüncelerle
dudakların değer geceleri dudaklarıma
bir pınar başında susuzluğumu gideririm
hayal akşamlarında koynuna sığınırken
ve ismin gelir aklıma o anda aşk derim

Hasan Hüseyin Kaynak

Ben Seninle Yalnızlığı Sevdim

kaç gece seni bekledim,
gelirsin diye,
yüreğimi, hep açık bıraktım.
ve senin, en çok
benden gidişini sevdim.
seninle kaç defa,
yalnızlığımı yendim.

seni aynalarda,
ağlarken gördüm.
sen üzülme hayalim!
ben sana yenilmedim.
zaten ben hep,
yalnızlığı sevdim.
gün oldu ki;
yolları yalnız yürüdüm.

senin resmini çizdim,
hayalimde, hayalindî;
gün geldi, o da
gerçeklere boyun eğdi.
seninle bana, yalnızlığım da,
elveda dedi.

kaç gece
tütün çektim, ciğerlerime;
gökyüzünde, dertleştinle.
sağanak yağmurlar gibi,
yağdın bazen yüreğime.
bazen de çorak topraklara,
döndürdün beni.
zaten ben seninle;
hep, yalnızlığı sevdim.

Hasan Hüseyin Kaynak

Bir Gün

bir gün gelir yine bahar olur
kuşatır içimizi sevgi çiçekleri
rüzgar neşeyle sürükler bulutları
dağ başlarında menekşeler,sümbüller

karanlık kuşatsa da bir an önümüzü
bir gün güneş yine aydınlatır kalbimizi
tanyeri ağardığında bir sabah
bir yusufçuk kuşu müjdeler hayatı

sonsuzluk kapısına dayandığımızda
yol alırız belki de bir anda güneşe
zamanın kırılğanlığında gök mavi
artık akşamlar,besteler şarkılarını

geçer gözlerimizden bir an geçmiş
gönül zamanda bir çocukluk arar
yağmur yine bereket getirir dünyamıza
yok olmaz zaman saatin son noktasında

karanlık aydınlıkla buluştuğunda
kaybolur tüm kaygılar zihinlerimizden
bahara yelken açar yine gemiler
boyun büker ağaçlar her dem rüzgara

Hasan Hüseyin Kaynak

Bir Kuş Çırpınıyor

Neden yürekler hep kanıyor?
Kaderimiz zalimlerin ellerinde,
Çiçekler kuruyor dallarında,
Gökyüzüne kurşunlar sıkıldığında,
Bir kuş düşüyor sessiz boşluğa,
Kanat çırpıyor can havliyle.
Kuşlar küsüyor bize,
Bir ölüm bestesi dudaklarımızda ...
Baldıran zehri zalim yüreklerde,
Ölümü kuşanıyor katiller,
Sevda sokağında ötmüyor artık bülbüller,
Hıçkırık tutturan öksüz ağaçlar,
Bir meçhule yelken açıyor.
İki yüzlü karanlık güçler,
Çalıyor ellerimizdeki mutluluğumuzu.
Bir kuş çırpınıyor karanlıklarda,
Bir kahkaha kopuyor hissiz yüreklerde,
Neden böyle karanlık dünya?
Ölümler hemen yanıbaşımızda.

Hasan Hüseyin Kaynak

Biz Daha Ölmedik

biz ne günler gördük
öldük öldük
yeniden dirildik
puslu havalarda arkamızdan vurulduk
ama yılmadık,
burçlarda Ulubatlı Hasan ,
karadan gemileri yürüten Fatih olduk
Yavuz'un bahadırılığında kendimizi bulduk
bayrak olup ıssız sınır boylarında dalgalandık
başımızı dik tutup eğilmedik
biz daha ölmedik!

belki ölümle sözlendik,
rüyalarımızda Sibirya'ya sürüldük
yüce dağlarda Şeyh Şamil'e koştuk
Kerkük'te diri diri gömüldük
Halep'te gaz bulutunda kül olduk
ama biz daha ölmedik

bir gün yeniden doğacağız
baharda bin bir çiçek açacağız
bakma, sesimizin gelmediğine
öylesine coşacağız ki
hep bir ağızdan haykıracağız
biz daha ölmedik!

Türkmen ovalarında, bozkırlarda
puslu gölgelerde, Ötüken'de
Anadolu'nun sıcak kucağında
ezan sesinin aheste yüceliğinde
ve bir bozkurt'un peşinde
yine geleceğiz.
bozkırlarda at üstünde öylesine coşacağız ki
hep bir ağızdan haykıracağız
biz daha ölmedik!

Hasan Hüseyin Kaynak

Boşluğa Tutunmak

Bir sis bulutu her taraf
Gökyüzü simsiyah etraf karanlık
Bu hayattan bulutlara kaçmak
Kötü zamanlarda savrulmak

Yürümek bir gün yıldızlara
Belki de bir boşluğa tutunmak
Çöllerde bir yaprak olmak
Sisli havalarda bir nefes almak

Zor zamanlarda bir çığlık...
Saatlerce bir yağmurda yürümek
Olur ya bir damla gözyaşına boğulmak
Bir kuş tüyü olup rüyalarda uçmak ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Boşluk II

Akşam karanlığı kanat çırparken bir boşlukta
Vurur kalbim tam saat on ikide sen diye
Omuzlarım düşer bir serçe ürkekliğinde
İnadına yaşamak sensizliğin kenarında
Yapraklar düşerse sokak kaldırımlarına
Hatıralar vurur bir güneş aydınlığında
Sevdan konar her akşam pencereme
Ve bir mahzunluk sarar dört bir yanı
Sonra hayaller kuşatır seninle düşüncelerimi

Geri getirebilsem bir daha zamanı
Yine savrulsam çıkmaz yollarda
Ve yine kaybolsam mavi gözlerinde
Yıldızları sererdim belki yollarına
Sıkıca tutar hiç kaybetmezdim seni

Hasan Hüseyin Kaynak

Çırpınış II

O zamanlar sendin içimdeki,
Senin ismin aklıma her gelişinde,
Bir şeyler düğümleirdi,boğazımda,
Gözlerin alıp götürürdü buralardan beni.
Ve tutuklu kalırdım inan ki sana.

Sonraları gözlerime bir sükut çöktü,
Oysa kalbim hep senin için çarpardı,
Yüreğim bir çırpınış tutturur ağıldı,
O nazlı bakışlar,benim için bir umuttu,
Aklımızda hiçbir zaman ayrılık yoktu.

O günden beri her gece bir peri tutar ellerimi,
Bu aşk dağlardan aşağıya atar,beni;
Hala çırpınır kalbim anar,hep seni;
Bir çırpınış tutturur kalbim durmadan,
Bu sevda o anda kayar avuçlarımdan.

Uyandığımda hala sol yanımda adınla çarpar.
O anda gözlerim bir peri arar,
Aniden avuçlarımdan bir beyaz güvercin uçar,
Uzaklaşır benden,ellerimden başka diyarlara,
Hemen adın gelir o an aklıma.

Hasan Hüseyin Kaynak

Çocukluğa Özlem

Gelin yeniden başlayalım hayata
Dönelim tekrar dertsiz çocukluğumuza
Her adımda bilmediğimiz bir hata
Çocukluk meyvesiz bir fidan daha

Bir çınar ağacında gizemli kozalak
Papatyalarda uçuşan bir kelebek
Bir köşe başında masumca ağlamak
Dertsiz tasasız dünyayı kucaklamak

Baharda ırmaklar bir başka akar
Kendine yeni bir yol arar
Belki de bir bataklıkta batar
Dertleri kaldıramaz çocuklar

Bir sudur akar durmadan hayatımız
Durduramayız zamanı yıllar ağlar
Çocuklukta ihtiyarlık, uzaktaki dağlar
Ne de çabuk olgunlaşıyor bak başaklar!

Güzün yaslı gibidir çiçekler
Geride kaldı baharlar,yazlar
Artık çocuklar, ak saçlı ihtiyar
Her taraf sapsarı yüreklerde hüzün var

Hasan Hüseyin Kaynak

Çocukluk Düşlerimiz

Çocukken uçardık rüyalarımızda
Toz pembe bir yaşamda
Kelebek gibi ateşe sevdalanmak
Birkaç saniye sonra rüyadan uyandırılmak...

Ne güzeldi çocukken düşlerimiz
Batmazdı ayaklarımıza dikenler
Ayuçlarımızda mavi hülyalar
Hayallerimiz kocaman çınarlar...

Yüreğimizde yeni yeşeren sevdalar
Ne kadar saftı gözyaşlarımız
O günlerden elimizde kalan masallar...
Çocukluk düşlerimiz yıldızlar...

Zaman zaman rüyalarımızda
Anne babamız bizimle el ele...
Gözlerimizde büyülü bir dünya
Hayallerimizde mutluluk şarkıları...

Geride kaldı güzel anılar
Aklımızda hala o hülyalar
Yok olmuyor geçmişte yaşananlar
O günlerden bize kalan rüyalar ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Düşler Sığınağı

Yıldırımlar düşmüş şu gönlüme
Attım kendimi gurbetten gurbete
Gözlerinde bir gün şimşekler çaktığında
Ve gölgen düşer hemen aynaya

Yangınlar çıkaracağım seni gördüğümde
Bekle beni başaklar sarardığında
Hayallere dalarım yağmur her yağdığında
Seni düşünüyorum her yağmur damlasında

Sığınırım yağmur her yağdığında düşlere
Gelemem bir daha günlerce kendime
Çiğ düşmüş şimdi hayallere düşlere
Karlar yağar geçit vermez bu gönlüme

Bir güvercin göndersem sana,yarınlara
Avuç açıyorum yağmur için bulutlara
Bir damla yağmur yağsa toprağa
Düşerim peşin süre çıkmaz düşlere

Hasan Hüseyin Kaynak

Elem Nidâları II

Elemler büyütürüm içimde,
Zaman mahpus avuçlarımda,
Tik tak vuruyor, kederler beynimde,
İniltilerim göklere çıkıyor,
Eyüpvâri uykusuz gecelerde.

Düşerim bu gurbet ilde,
Dilenci gibi, serseri kaldırımlara;
Her gün iniltilerim yükselir göklere,
Sürüklenirim bu köhne sokaklarda,
Bari beni de götür gözlerine.

Elem nidâları dökülür dudaklarıma,
Çileler büyür düşüncelerimde,
Dertlerim bir gölge gibi takip eder beni,
Günden güne çürütür bu kederler bedenimi,
Ve durmadan bir kurt kemirir beynimi.

Hasan Hüseyin Kaynak

Ey Sevgili

Ta uzaklardan gelen bir ses,
Karanlık akşamların içinden.
Gözlerimin önünde
Sürüklenen bir ölü...
Bir çocuk büyür,
Hep yüreğimde.

Bir ışık belirir yarı aydınlık.
Bense senin bitmez mavilerinle,
Bugün yüreğim kanasa da
Bataklıkta yeşeren güllere inat
Lalelerin boynu hep bükük,

Ey sevgili!
Bir anlık da olsa gözüük.
Benim dostlarım,
Şimdi yetim çocuklar...
Bilirsin ki onlara,
Bir dokunsan ağlarlar.
Onları ancak;
Boynu bükükler anlarlar.

Ben şimdi geçmişe,
Bir ıslık çalıyorum,
Kafamı ellerimin arasına alıp,
Geçmişe dalıyorum
Sonra suya bir çizik atıyorum.
Ağlıyorum ama
Yine de geçmişte kalıyorum

Hasan Hüseyin Kaynak

Fısıltı

Bil ki bu son fısıltıdır kulaklarımızda
Rüzgar yamaçlarda son raksını yapmakta
Bir su sesi şakırdamakta uzaklarda
Bizi geçmişin gizeminde kucaklamakta.

Yalınayak bir çocuk tutuyor, ellerimi
Ve birkaç damla gözyaşı yanaklarında
Gönlümün kimsesiz sokaklarında
Bir gürültü bir kıyamet kopmakta.

Tutmamakta buz kesmiş ellerimiz
Gözlerimiz geçmişte bir şey aramakta
Bitmeyen hayallerde mutluluğumuz
İçimizde ince bir sızı bizi yakalamakta

Kimsesiz mezar başında bir anne;
Elleri şakaklarında geçmişi sorgulamakta
Hayat bazen bir sürgün olup da
Yaşam bir dehlizde son bulmakta.

Hasan Hüseyin Kaynak

Filistinli Çocuklar

Dudaklar sustuğu an çığlıklar atar kargalar
Burada ölümler bir birini kovalar ...
Benim coğrafyamda dinmez gözyaşı
Batı,dinlemez çıkarı olunca hiçbir kutsalı
Ve insan hakları adı altında koparmasa bari kıyameti!

Filistinli küçük çocuklar, ellerinde sapan taşları
İsrail tanklarına, toplarına karşı ...
Ölü cesetleri tanklar altında
Ne soğuktur burada ölüm!
Sıradan bir şey bazen ölmek
Gözyaşı, kan ve Filistin ...
Sevgi sözcükleri kan, ölüm ve kin...

Filistinli küçük çocuklar, ellerinde sapan taşları
Öldürmezse de sapanlarımız, ezilmez mi bedenlerimiz?
Gideriz bu elden de yeniden doğurur annelerimiz.
Dökülür dudaklardan kan ve ölüm
Sinekler iner kalkar, cesetler kokar

Ağlama gülüm!
Bakarsın bir gün biter burada da ölüm
Ağlıyor hiç durmadan bir bebek
Kim bilir belki ölümü hissediyor.
Yürüyor tanklar, tüfekler, toplar
Gözyaşı döküyor analar
Kahrolası bitmiyor bu savaşlar

Bir küçük çocuk, bir elinde kuru bir ekmek
Diğer elinde sapan taşı
Dudaklar sussa da anlatıyor gözler her şeyi
Burada ölüm yağıyor göklerden
Silahlara siper oluyor bir genç fidan
Daha henüz on beşinde, yolun başında
Soluyor bir fidan dudaklar susuyor
Son sözü dursun, artık bu gözyaşı
Çığlıklar kopuyor, ölümler kokuyor
Filistin yanıyor, Irak kan gölü ...
Ya çocuklar?

Hasan Hüseyin Kaynak

Gece ve Anılar

gençliğim, gecenin koynunda kaybolan yıllar...
aşk ateşiyle geceleri gözlerimi gökyüzüne diktiğim zamanlar
bir yıldız kaydı yüreğimden aniden
kaç gece yalnızlığımınla kavga ettim
kaç defa yalnızlığım, kapıyı yüzüme çarptı
sevda çiçekleri büyüttüğüm yüreğimde
gün geldi paslı çiviler söktüm.
ve aldım başımı kaç kez senden, bu diyarlardan kaçtım
ne yaptıysam sevdam için yaptım

bu sana ne ilk sözüm ne de son sözüm...
bataklığa karanfiller ektiğim zamanlar
ellerimde sana kırlangıçlar uçururdum.
gecenin dondurucu sessizliği
ellerim şakaklarımda sensiz
mavi geceler büyüttüm içimde
yüreğimde sana hasret türküleri yaktım.

seninle düşler ülkesinde görüşürdük
yürürdük, kaldırımlar üzerinde saatlerce
gece ışıklar söner, etraf karanlığa gömülürdü
ve gökten yıldızlar düşerdi
bir genç, sevgilişiyle el ele göz göze...
geceye tutunduğumuz yıllar
bitmez sandığımız aşklardı.
gecenin karanlığında kaybettiğimiz o anlar
yanar, bu gönül hala sana
ve rüzgar gençliğimizi kovalar.

bir sır olur şimdi o günler
içimizde büyüttüğümüz anılar
yüreğimizden silinmiyor sevdalar
her an bir yıldız kayar, gökyüzünde
her yıldız kayışında sen gelirsin aklıma
elimde sigaram yıldızlara uzanırım
bir anda yıldızlar kayar elimden.

ağlamak boşuna, geceye
yıllar geçmek bilmiyor ki yalnız başına
şimdi ellerimde kâğıt ve kalem masa başında
geceye karışıyor yalnızlık.
sessizlik ve sensizlik hiç çekilmiyor
geri vermiyor, aynalar yıllarımı
çalıyor, zaman benden gençliğimi
ve karşıma ak sakallı bir adam çıkıyor
ellerimizden yıldızlar kayıyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gecenin Sessizliği ve Sen

Sensiz geceye bir sessizlik çöküyor,
Rüzgar savuruyor her şeyi,
Masamdaki mum sönüyor,
O anda sanki kapı aralanıyor,
Gölgen vuruyor bir anda yüzüme.

Gecenin sessizliğinde içime bir çığlık düşüyor,
Viranelerde baykuşlar ötüyor,
Sensizlik içimi yakıyor,
Ellerim kelepçeli yüreğim sürgün sensiz,
Yağmurlar boşalıyor gözlerimden

Karanlık boğuyor bir urganla geceyi,
Sokaklarda birkaç köpek sesi ...
Geceye bir ağıt karışıyor,
Ve gecenin ayak izleri,
Bırakmıyor hiç peşimi,
Prangalar takılıyor ayaklarıma,
O anda bulutlara bir çığlık yükseliyor.

Sokaklarda bir ben bir de kimsesizler,
Yalnızlık kuşatıyor bizi,
Gece günahları saklıyor,
Bense yalnızlığımı sorguluyorum,
Aklım yeşil gözlerinde kalıyor,
Bil ki sensiz bu hayat hiç çekilmiyor,
Senden bana gecenin sessizliği
Ve bir de yalnızlık kalıyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gözler

bazen cilve ve nazdır gözler
bazen ateşte kordur gözler
bazen bir şarkıda,
güzel bir sözdür gözler;
siyah,mavi,ela...gözler.
bazen sevdiğini özlediğinde
acı yaş döker gözler.
bazen bir çıkmaza,
seni alıp götürür gözler.
bazen bir umut...
bazen de sözden öte,
bir sözdür gözler.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gözlerim Uzaklarda

Ey sevgili, bu kaçınıcı serzenişim sana!
Bu sevda bitmez ki ne çare,
Senden kaldı bu yara bana,
Yıllar geçti ama gözlerim uzaklarda,
Bu gönül küstü -aşka-sevdaya,
Kulaklarımda çınlar ettiğimiz kavga hala,
Umutlarımız kaldı bir başka bahara,
Ne olur bir an olsun su serp şu yüreğime!
Şiirlerimde gözyaşı ve yaralı bir sevda,
Ne kadar çekeceğim bu derdi daha,
Her şey boş bir inat uğruna,
Şimdi elimizde kalan birkaç hatıra
Ve gözü yaşlı bitmez bir sevda,
Ey gönül yeter artık ağlama!

Ve gün gelir,
Bu ömür biter,
Kanatlanır bir kuş uçar sonsuzluğa,
Sevdiğim ayrı da olsak beni unutma,
Hiç ağlama bu aşka!
Ben ölmedim ki daha,
Şensiz de ümitler beslerim yarına,
Ümitlerim biterse yaşayamam ki bir daha
Yıllar geçti ama gözlerim uzaklarda ...

Hasan Hüseyin Kaynak

Gözlerin Zamanda Tutuklu Kaldı

Gözlerin zamanda tutuklu kaldı bir sır gibi bulutlar ardında ,yarı mavi yarı siyah gözlerin, bir şeyler saklıyordu biliyorum . Kaderini kendi elleriyle öremiyor ki insan bazen ansızın gam dağlarını yüklenirsin kaçmak istersin ama nafi . Hangi resmine baksan bir hüznün yumağıdır ötelerde. Bazen son bir bakıştır bazen de bir yudum sımsıcak sevgidir uzaklardaki ses. Bir muştı beklersin her sabah kapı sesinde akşamları duvarlarda raks edersin bir hüznün çeşmesinde ve son bir bakış son bir fasıldır hayat zamanın gölgesinde. Yürekler üşür bir çıkmaz sokakta ama her daim sen kokar gözyaşlarım.

Ağıtlar yakarsın evlatlarını kaybeden analar gibi pencere önlerinde .Bir mutluluk ararız çoğu zaman ama rüzgar gibidir mutluluklar alıp götürür bir uçurum kenarında bütün güzellikleri .Ah neyleyim sensiz bu dağ başında kimsesiz hüznle doludur heybem . Ve ah gülüm senin için gamdan dağlar yaptım bir uçurum kenarında .Seni düşündükçe bir şeyler düğümlenir dudaklarımda ve çocuk hıçkırıkları duyulur akşamları ,gökyüzü bırakmaz alır bağına bu sevdayı. Boşunadır ah yalan gözlerin beni bir boşlukta bırakan gözlerin.

Pencerem kapalı ve cama vuran güvercin sesi , boşlukta tutuklu kaldı gözlerin .Yüzün neden böyle bembeyaz mavi parıltılar kaybolmuş dağlar yıkılmış başına ?Bir hüznüdür bu, bir şarkı yokluğunda kayboldum anne bir nisan akşamında ! Uzaklardan hicran sesleri yankılanır ama sen gelmezsin ve bil ki bu son haykırıştır gönül ferman dinlemez ve alır başını bir yerlere vurur kendini.

Hasan Hüseyin Kaynak

Gül ve Kan

Ağlama karanfilim!
Ölüm, sükûtu öğütür,
Yüreklerde depreşir acı
Bir söz ol uç, sonsuzluğa...
Büyülü dünyamda bir peri ol da,
Kon, kor olan gönlüme!

Zaman yarış atlarına gebe,
Koşun isyankârlar dağlara,
Papatya falı açmayın arkamdan,
Ben kendi benliğimde mahkûmum zaten.

Ellerinde acılar büyütür bir anne,
Dökülür dudaklarından,
Gül yerine kan,
Ve dağlar yıkılır yüreğinde bir an.

Ölüm muştı olup,
Uçmuştur dudaklardan dudaklara,
Sessizlik pınarları çoktan sel olmuştur
Ve gönüllerde ağıt.

Yüreklerde deli fırtınalar kopmakta,
Bir delikanlı Azrail'e meydan okumakta,

Yüreklerden sökmeyin destanları,
At üstünde koşturmayın bebeleri,
Memleketin yüce dağlarında,
Naralar attırmayın deli gönüllere
Ve ağlatmayın anaları bacıları.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hisler II

Karabulutlar çöker üstüme,
Elemelerim boğar hislerimi,
Gecelere sorun kimsesizliğimi,
Seninle aynı anda sensizliğimi

Bir dilenci gibi sokaklarda sürünüşümü
Sorgulamayın yıllar,canana götürün beni!
Bir katre sevgimiz olur denizler misali,
Hislerim boğmaya çalışır batmayan yelkenimi.

Yollar bitmez sıkıntılar basar düşüncelerimi,
Asırlar öncesinden yine senin sesin gelmeli,
Ellerimiz aynı anda göklere uzanmalı,
Başlarımız bir sükutla sana eğilmeli.

Ve sevdan bitirmeli kederlerimi,
Seyretmeli bir güneş aydınlığında herkes seni,
Kurumuş fidanlar yeniden seninle yeşermeli,
Yakınlardan hep senin sesin gelmeli.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi I

Bir ikindi mevsimi
Saçlarıma çiğ düştüğünde
Göçmen kuşların katar katar
Yollara koyulduğunda
Ve ibrişimlerle akşamı, kışı ördüğümde gel
İşte o an -bana- son bahşedilen an.

Yorgun akşamlardan arta kalan
Son hüznümü yudumlarken
Hazan rengiyle yaprak olurum
Sürüklenirim kışa
Ve hüznülü bir sevda
Bir ayrılık türküsü, tuttururum
Sen kokan, ayrılık kokan...
Yol alırım akşamlara, karanlıklara.

Söz geçiremem zamana
Hâşım gibi sığınırım akşamlara
Ay ışığında naralar atarım
Heybemde kalan son ışığı, son sözü
Sevda türküsünü dağıtırım
Sana, kimsesizlere, yetimlere...

Akşamlardan yol bulursam, yarınlara
Bahar ülkesinde yeniden kavuşurum
Saçlarıma çiğ düşse de elveda demem
Belki yeşeririm yeniden sana.

Ve ikindiyle, güneşin kızılığında
Dalıp giderim, akşam karanlığına
Hâşım' le ay ışığında sohbet ederim
Çocukluğumdan arta kalan ninninin
Son fısıltılarına kulak veririm
Durdurmak istesem de zamanı
Rüzgârın önündeki yaprak olurum.

Ne kadar yalvarsam
Zamana, rüzgâra
Aniden düşerim bir çukura.

Bir yağmur beklerim, ellerimi açıp
Göklerden avuçlarıma, dudaklarıma
Bir anda bu rüyadan uyanırım
Kırk ikindi yağmurlarıyla yeniden yeşeririm
Ellerim ceplerimde
Çınarlardan ümitler toplarım.

Geçerim akşamlardan, karanlıklardan
Belki de yarına yeniden doğarım
Anne karnına düşen bir çocuk olurum
Sevenlerimle, sevdalarımle

Yeniden kucaklaşırım.

Yenerim ümitsizlikleri
Bir bir yolarım, sağlarımın aklarını
Bir çocuk bir genç olurum
Yarına, sana, sevda sözleri fısıldarım
Olur ya düşer yollara, sana koşarım
Alırım gülleri ellerime yollarına döşerim
Ve bir gün yine seninle
Sonsuzluğa uyanırım.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi 11

İşte geldi yine sonbahar,
Sensiz içim hep sonbahar,
Hüzzam şarkılarında bu kalp seni arar,
Sol yanımda sensiz hep kanar
Ve hayallerimde,
Gönlümden bir maral kaçar.

Boşuna mı hayallere, mavilere vuruluşum,
Sensiz her gölgeye sığınışım,
Hani - beni- ellerinde sarı güllerle bekleyişin?
İşte bundandır her sonbaharda,
Hüzzam şarkılarına sarılışım.

Şimdi hüzün mevsimlerine sarılıyorum,
Gölgelerde, düşlerde sana koşarım,
Her gece saat on ikide seninle dertleşirim,
Ben hep yalnızlıkla sözlenirim.

Hani o gün, beni kalbimden,
kalbimin tam ortasından vurduğun zaman,
Kollarında bir başkası olduğu an,
İşte o gün hüzzam şarkıları
Ve ayrılık mısralarına sarıldığım dem.

İşte geldi yine sonbahar,
Her sonbaharda içimden bir ceylan kaçar,
Beni çekilmez hüzün, kış, sarar;
Bu gönül işte o günden beri kanar,
Ve rüyalarında hep seni yanında sanır,
Sarılır, hayallere, gölgelere tutunur.
Gecenin yarısında hayalin, aynaya yansır.

Bense gecenin ortasında yalnızlığımı sorgularım,
O anda gözlerimden bir maral kaçar,
Bu sevdâ beni hüzün mevsimine, sana, çeker
Ve sol yanımda, ayrılık acısıyla hep bir ceylan arar,
O günden sonra her sonbaharda,
Gözlerimden bir maral kaçar.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Mevsimi III

Günler ne de çabuk geçiyor,
Sensiz ve sessiz,
Sonbahar içimize düşen bir çığlık...
Sessizlik yüreğimize düşen bir kor...
Seni görme arzusuyla tutuşan duygular,
Gün gelir yok olur.

Zamana ayak direktmek boşuna,
Gelgitler baharda olur,
Zaman çepeçevre kuşatır
Ve alır bilinmeyen bir yöne sürükler.
Kulaklarımıza ayrılık şarkısı fısıldar rüzgar,
Bak, yine gelmiştir sonbahar!
Her taraf sapsarı...
Kalplerde ince bir sızı ve hüzün...

Akşamları yorgun martılar, düşüyor denize;
Aksakallı bir dede, akşam hüznünü soluyor
Ve ellerinde yorgun akşamlardan kalma,
Sararmış bir mektubu tutuyor.

Sönüyor lambalar akşam oluyor,
Babam ellerinde, ibrişimle akşamı örüyor
Rüyamda bir pir, elinde baston,
Zamana, otuzunda meydan okuyor,
Yürüyor, zaman yürüyor;
Gökler perde perde açılıyor
Ve babam sonsuzlukla kucaklaşıyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Hüzün Şiiri

Tut da yüzleştirelim köhne yaşamları
Sensiz kolum kanadım kırıldığında
Bir hüzün sardı dört bir yanımı
Ateşten kaleler yaptım sana

Bir çocuk ağlıyor geceleri
Sokaklarda birkaç serseri
Yüreklerde güz yağmurları
Dudaklarımızda hüzün şiirleri.

Bir saray kurdum kalbimde sana
Aşkımız tozlu mektuplarda
Bir adam ağlar eli koynunda
Şimdi aşkımız sürgün,dağlarda

Melankoliden dağlar kurdum
Kuşluk vakti ağarttım saçlarımı
Gamsız bulutlara uçtum akşamları
Mavilerimle kimsesiz,yalnız kaldım.

Gökler perdelendi ellerinde
Bir zamanlar ellerim ellerinde
Sana koştum yalnızlar rıhtımında
Geceler uzadı,sabahlar cüce.

Oysa dudaklarımızda en kutsal bir sözdü
Dillerden düşmeyen sevgi
Bir rüzgar olup sensizliğe uçtu
Kollarım şimdi sensiz kaldı.

Hasan Hüseyin Kaynak

Kar Yağıyor Yüreğimize

Bir kar yağıyor yüreğimize
Ayaz gecelerde gökyüzünde yıldızlar
Ah etme,gönlümde bir isyan
Uzaklarda ulaşılamayan sevdalar.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Her taraf soğuk,nefesimiz kesiliyor
Başımızda kavak yelleri ...
Dudaklarımız tir tir titriyor.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Gözlerde yarına dair ümitler ...
Dillerde hüznü aşk şarkıları
Yanaklarda hala sıcak buseler ...

Bir kar yağıyor yüreğimize
Dışarıda kar, yüreklerde bir ateş ...
İnat etme artık,haydi gel!
Sardı her yanıma bir kış.

Bir kar yağıyor yüreğimize
Bir aşk ki bilinmedik rüyalarda
Sitem etme karanlık düşlere
Al beni rüyalarına da ağlatma!

Bir kar yağıyor yüreğimize
Soğuklarda sıcak bir düş ...
Ellerimizden kayıyor yıldızlar
Söyle! Ne zaman biter bu ütopya?

Bir kar yağıyor yüreğimize
Gel bitirelim artık bu rüyayı
Ağlatmayalım aşka sevdalıları
Ve kavuşturalım güllerle bülbülleri.

Hasan Hüseyin Kaynak

Karanlıklar Doğacak Ellerimize

Ve bir gün gelecek,
Her şey ellerimizden kayacak,
Tutunduğumuz ümitlerimiz,hayallerimiz...
Yorulacak hayat ve son bulacak...
Karanlık akşamlar doğacak ellerimize,
Belki de bir daha doğmayacak güneş yüreğimize,
Yıldızlar kayacak gözlerimizden,

Karanlıklar doğacak ellerimize,
Ne Aristo ne platon sorgulayacak var oluşu,
Savaşlar bitirecek bir gün bizi,
Ellerimizle yıkacağız dünyamızı,
Zaman duracak görünmez bir boşlukta,
Dünyayı zehirleyecek yılanlar.

Artık ne kadar yalvarsan yakarsan zamana boşuna,
Leş kargaları üşüşüyor insanlığın başına,
Zaman değirmeni, koşar adım yol almakta sonsuzluğa,
Dağlar yıkılmakta,volkanlar patlamakta,
Güneş görünmezlerde,ay boşlukta ...
Dünya bize küsmekte,ışık görünmezlerde...
Ve bize karanlıklar kalmakta...

Hasan Hüseyin Kaynak

Kardelen

Bir serçe düşmüş anasından ayrı gurbete
Şimdi hele bir sorun o kuş nerelerde
Bir duvar dibinde yaşar güvercin ürkekliğinde
Adı Ayşe olmuş Fatma olmuş ne fark eder ?

Memleket özlemi tüter yüreğinde buram buram
Hele bir söyleyin ne halde annem babam?
Kıymetini bilemedim gözümde tüter yuvam
Oraları bir daha görsem belki hiç ölmem.

Neden düştüm acaba ben yabancı ellere?
Yabancıyım elimde değil bütün gönüllere
Ne kadar özledim bir güvercin uçursam memlekete
Her zaman avuç açıyorum bu uğurda göklere.

Sevda dedik attık kendimizi gurbete
Bir defa daha uçsam aman o yerlere
Bir daha beni bırakmayın anam hasrette
Saliveriyorum hep kendimi düşlere,hayallere

Bir güvercin gibi yaşıyorum şimdi ben
Ne de olsa buralar gurbet sevemem
Hayallerde daim oralardayım gelemem
Şimdi kızın bir Kardelen ah annem!

Hasan Hüseyin Kaynak

Kuşlar Uçuyor Başımızdan

Bir çocuk büyür gözlerimde
Kaçıyorum bu şehirden dağlara
Bir aziz gibi boyun büküyorum
Bir örümceğin sessiz yuvasında

Bir örümcek yuvasında arıyorum seni
Hüzünlüdür o anda yol arkadaşları
Bir sessizlik çöküyor örümcek ağına
Bir korku...sonra bir ümit kaplıyor kalpleri

Yüce dağlar çöküyor başımıza
Bir toz bulutu bu sahra
Kuşlar uçuyor başımızdan şimdi çöllere
Bulutlar kaplıyor bu puslu dünyamızı

Hasan Hüseyin Kaynak

O Şarkı

güvercinler konsun başıma
ağıtlar yaksın anneler mezarımda
kırlangıçlar kadar ürkek bir sevda
sen gibi uzakta rüyalar,hayaller

kurşun yüklü bulutlar altında
aklımda hep uzaktaki yıldızlar
anılarım şimdi bir kuş gibi
avuçlarımdan bir bir uçtular

korkmak boşuna karanlıktan
kuytu köşelerde gezinir yalnızlık
gölgelerde dans eder bir çığlık
o bildik şarkı yankılanır kulaklarımda

ve azgınlaşır sonbaharda rüzgar
gün gelir yine coşar yağmur
gönlümden sökemediğim ince bir sır
kuşlar gökyüzünde yine kanat çırpır

Hasan Hüseyin Kaynak

Ölüm Üzerine

Yolar toz duman,düşünceler bulanık...
Belki bir gün bu dünya yok olacak
İşte o zaman ellerimiz avuç açacak göklere
Bitecek rüyalar,sönecek hayaller
Çileler bürüyecek bu nazik bedenimizi
Aşklar bir boşlukta duracak
Çözülecek dizlerimizin bağı
Yine ah edeceğiz o zaman belki semaya

Bir vuslatı arzulayacak kimimiz
O an bozulacak gözlerimizdeki büyü
Bir ses,bir çığlık kaplayacak içimizi
Dönüp dönüp yerimizde duracağız
Hayyam gibi rubailere sarılacağız
Mest olacağız bir damla meyden
Artık uçmayacak kuşlar dünyamızdan

Kimimiz İsa'yı bekleyeceğiz
Bir ümitle dilimizde hep o dua
Kurtuluştı hani ruhlarımız için ölüm
Neden korkuyoruz senden bu kadar ölüm
Sökelim düşüncelerden o büyüğü
El çektirelim aklımızdan korkakça düşünceyi

Hasan Hüseyin Kaynak

Ölüm Üzerine I

Akbalalar kesmiş yollarımızı,
Kin,düşmanlık kuşatmış içimizi,
Komşu,komşuyu tanımaz olmuş,
Yozlaşmış gelenek ve görenek;
Her sokakta bir ölü,sırtlanlar içimizde,
Bir hiç uğruna kini kuşanıyor insan,
Diller konuşmuyor,gözlerin sönüyor feri,

Ölüm içimizde tüm sessizliğiyle,
Bu kaçınıcı ölüm,bu kaçınıcı sessizlik?
Azrail,pusu kurmuş bekliyor,
Sokakta kurşunlar konuşuyor,
Ve boylu boyunca bir yürek,yere seriliyor,
Karanlık sokaklarda ölüm cirit atıyor,
Yanıyor hep yürekler yanıyor,
Ölüm kapımızda,nefesi ensemizde,
Şimşekler çakıyor,yıldırımlar düşüyor,
Gökler açılıyor,ölüm bizi kucaklıyor,
Yangınlar düşmüş içimize,
Her şey düşman görünüyor, gözümüze;

Ve gözlerdeki perde kalkıyor,
Zebaniler,kucaklıyor sırtlanları,
Sokaklarda bir feryattır kopuyor,
Çocukların dünyasında bir sessizlik,bir korku;
Bir anne,avazı çıktığı kadar bağılıyor,
Yanıyor,yürekler yanıyor,
Ölüm içimize soğuk bir korku salıyor,
Ve kin tohumları damarlarımızda,
Açmıyor, içimizdeki sevgi soluyor.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sana Uyanmak

bir sonsuzluktun hani sen,
bir ilkbahar sabahı gelen?
bir sevda çiçeğiydin yeni yeni tomurcuklanan
sendin bil ki beni ölümlere salan
sonsuzluktan yüreğin, ya sonra ellerin?
her sabah sonsuzluk ırmağında yıkanırdın
ve sonra bir bahar yağmuru gibi ağıldın.

vurulmaktı biliyorum,sevda seninle yarınlara
ya da yanmaktı gözlerindeki yangınlarda
sonra kaybolmaktı belki günlerce .
her dakika geçmişte kalarak
yeniden hep sana uyanmaktı...
her baharda aşkı seninle yaşamak
yüce bir çınarın gölgesinde ağlamak
ve bir gün yine sana koşmak
İşte budur sensiz bir dağ başında şairce yaşamak.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen

Zaman kuşatır, alır bağına;
Yürür dağlar hayalimde sen olur,
Çöllerde bir fırtına kopar
Ve yanakların gül kokar.

Zamana mısralar döşerim,
Zamanın sonsuzluğunda ellerimde güller,
Her bahar binbir çiçek açarım
Ve yol bulursam sana koşarım.

Gönüller yanar, her şey seni anar,
Ağlar, bir çocuk senin özleminle yanar,
Dereler ırmaklar hep seninle coşar,
Sen olur, her şey sana koşar.

Doğar, bir gün güneş doğar,
Bu kor gönlümüzü yakar,
Çocukluğumuz geçmişten bize bakar,
Sen olup içimize bir rüzgar akar.

Bu sevda yangınlardan arta kalan kül olur,
Sensiz her şey bir gün son bulur,
Erir içim erir aklıma hep o yar gelir,
Bu sevda yüreğimde bir sır olur.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sen Gideli

Bahar bulutlarıyla, geldin bana.
Bir nisan yağmuru gibi...
İçimi ısıttın,
Sıcak buseler kondurdun yüreğime.

Ve çamurlu patikalara,
Sürdün sevdamı.
Kimsesiz yüce dağlarda patikalarda,
Menekşelerle, sümbüllerle dertleştin.
Menekşelerde, sevdanın ulaşılmazlığını;
Sümbüllerde, kavuşamayan sevdalıların
Yalnızlığını, çaresizliğini gördüm.

Derken;
Dertleşiyorum raflardaki tozlu kitaplarımla...
Mısır'da Yusuf'un Züleyha'sıyla.
Avuç açıyorum, kuyudaki Yusuf'la.
Tarlalarda boyun bükmüş sarı başaklarla,
Arıyorum sevdamı.
Kerem gibi yanıyorum
Ve ağzımın kızılığıyla
Sana yaklaşıyorum.
Sense benden, benimle kaçıyorsun.

Sokaklarda giderken,
Sana benzetiyorum birini.
Düşüyorum peşine,
Sürükleniyorum bir müddet gölgemle.
Gölge ve ben
Avunuyoruz hayalinle...

Bir nisan yağmuruyla gelmiştin ya bana!
Hüzünle, yalnızlığımla,
Dudaklarımda ayrılık türküleriyle
Ve yokluğuna inat,
Hayallerinle bıraktın da gittin.
Ben de kimsesizliğimle,
Kalakaldım seninle
Sen gideli...

Hasan Hüseyin Kaynak

Sensiz

sanma ki bir daha gelemem sana,düşlerine
bir sonbahar sabahı yine bir rüzgar gibi kapına
bir tek sen görmesen de için için ağladığımı
yandığımı bir kül gibi rüzgarda savrulduğumu

bil ki bitmez sensiz ne bu hicran ne bu yara
rüyalarımda okşar ellerin saçlarımı
karanlıklar çöktü sensiz bu şehrin üstüne
ağlamak çare mi kan döken bu gözlerime

yanmak hicranınla bir muma dönmek
hasretinle yıllarca zil sesi beklemek
bazen bir damla gözyaşına boğulmak
yıllar sonra bir vefasız mı deyip ah etmek

bak gökyüzü yine mavi yine berrak
bir yalancı bahardı ah o gözlerin
bir anlık yağan bir yağmur gibi gülüşlerin
sonra bir güz gülü gibi solar silüetin

yok artık söz geçiremiyorum bu kalbime
her akşam bir kaldırım kenarında ağlayan
kırılan sokak çocuklarının yalnızlığında
geceler kırılğan gökyüzü kurşunla örtülü

bir yaralı ceylan suya iner bir akşam üstü
bulutlar kapatır güneşimi yıldızlar yansır
kalbime bir damla cemre düşer bir kış akşamı
o an ellerim bağrımda öylece kalakalır

penceremi kapatır rüzgarda dans eden karlar
gökyüzünde kurşun yüklü bulutlar
kulaklarımda bana yabancı çığlıklar
ah çoktandır aşına olduğum hıçkırıklar

bak yine bir yıldız kaydı avuçlarıma
sen içimde esen yalnızlık rüzgarı
gözyaşlarım avutur bu sensiz gönlümü
tutamadığımız zaman bir saman alevi

yıllarım bağrıma bastığım çocuk hıçkırıkları
yağmurlar yağmıyor sensiz gönül bahçeme
güller boyun büküyor dallarında dert dertli
gözyaşlarım aratmıyor dağ başındaki pınarları

Hasan Hüseyin Kaynak

Sensizliğe Dair

Sensizliğin ıssız sularında kulaç atarken her dakika beynimde sensin. Bir kış mevsimi adını yağmur damlalarında ararken çığ düşmüş kalbime. Bir bilinmezliğe yol alırken bent kuruyorum sensiz ama bir o kadar çaresiz. Son bulmadı ne bu sensizlik ne de geride kalan hıçkırıklar.

Cam kırıklarını yaralarım batırıyorum her akşam ve sensizliği kalbime gömüyorum sonra yok yere yaşıyorum belki de sokak kaldırımlarında bu kış akşamlarında bir serçe ürkekliğinde ya da bir dilenci kimsesizliğinde. Sana koşarken düşüyorum yıldızlardan düşer gibi aniden bir çukura, boylu boyunca batıyorum ıslak yağmurlarda. Sendin beni bir taraftan yaşatırken öbür taraftan ölüme koşturan. Sen kırmızı bir güldün ama hep kanayan bir yanı hep eksik bir yanı gonca...Bazen kaderin cilvesidir yalnızlığın kenarından düşmemek için kendini tutan ya da bir çoban yıldızıyla arkadaşlık edip geçmişe dair hikayeler yazan... Biliyorum sensiz ,beynimde akşamları bir yalnızlık şarkısı çalıyor ve kimsesizliğin çaresizliğinde gökyüzüne kaldırıyorum başımı sonra yıldızlar geliyor aklıma .Yıldız dedim de sen benim kutup yıldızımydın ama ben yolunu çıkmaz sokaklarda kaybedip bir dehlizde bulan...

Yaşamın kıyısındaım, işte yine hep sen diye haykırıyorum bu yalnız kış akşamlarında. Senden artakalan ıstırabın kırıntılarıyla yaşama dair ödevlerimi yapmaya çalışıyorum ama sıradan şeyler mesela radyoda maç ya da şarkı dinlemek gibi...

İşte bak yine sabah oldu ve ben yine gölgelerimi ,düşlerimi kaybettim sensizliğe dair yazılarımla baş başa kaldım sensiz ve sevdasız.

Hasan Hüseyin Kaynak

Serzeniş

Bir kuş kanadında götürmeli muştuyu
Bülbülün feryadındaki sonsuz sevdayı
İnlemeli yer,gök gönül ülkesini ateşe vermeli
Çöllerde elemeler büyüten bir Mecnun olup seni bulmalı
Belki de yaratanına avuç açan İbrahim Ethem olmalı
Bırakmalı tahtı,saltanatı bir sevdaya tutulmalı
Deli akşamlarda karanlığın koynuna sığınmalı
Bir serzeniş tutturmalı ah ederek sevgiliye
Coşmalı bülbüller yine lale bahçelerinde
Her rüyada her düşte seni görmeli
Vazgeçmeli bütün sevdalardan yalnız sana koşmalı

Mavi geceler büyütmeli senin için
Sadece senin için koşturmalı atları dörtnala
Sabah erken saatlerde sınır boylarına dayanmalı
Kopmalı bir kıyamet; başlamalı dayanılmaz acı
Ve bir anlık seninle yol arkadaşlığı
İşte bitmez tükenmez mutluluk bu olmalı

Heyhat! Neredesiniz şimdi yüce ulularım?
Koşun gelin haydi,herkes burada olmalı!
El açıyor dağlar,taşlar boyun büküyor
Yol alıyor hayallerde düşlerde sana
Alemde bir münacat sesi yükseliyor göklere
Yoruluyor süvariler aman diliyor
Yollar kapanıyor,gökler yol vermiyor
Bir gök gürültüsü sonra bir fırtına
Süvariler at koşturuyor sınır boylarına
Bir serzeniş tutturuyor,el aman!
Gönüller kör,sensiz açmıyor gül-şen
Gönüllerde bir kıyamet kopuyor
Ve bu münacat burada son buluyor

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevdaya Dair II

Seni yazabilmek;
Seni yaşamak,
öllerde Leyla'sını arayan bir Mecnun olabilmek,
Kederlenmek, coşmak, kendinden geçmek,
Bir anda sevda çölllerinde ayaklarına kapanmak
Ve beyaz bir güvercin olup sana uçmak,
İşte budur, seni yaşamak!

Yaşamak her saniye, her dakika seni yaşamak,
Yanmak, seninle elem denizlerinde...
Seni ararken seninle yok olmak,
İşte budur, seninle seni yaşamak!

Sarı buğday başaklarında seni sorgulamak,
Her nefeste seninle seni solumak,
Şana hasretten gözyaşlarıyla dağlanmak,
İşte budur, sevgili, sana sevdalanmak!

Geceleri sana uyanmak,
Rüyalarda, bilinmeyen hayaline vurulmak,
Göklerde yerlerde hep seni aramak
Ve ismin geçtiğinde, seni kalplerde bulmak,
İşte budur, sevgili, sana ram olmak!

Hasan Hüseyin Kaynak

Sevgiliye 11

Karanlıklardan bir el uzandı dünyamıza,
Merhamet olup doğdu yüreğimize,
Özleminle koşar bu gönül sana,
Kopar gönlümde deli bir fırtına.

Göklere gizemli bir ses yayılır,
Sonsuzluktan gelen bir fısıltı,
Gözlerim bir sonsuzluğa açılır,
Tutup bırakmaz saadet muştusu.

Yüreğim paramparça dağınık,
Sensiz her taraf kapkaranlık,
Bir nur doğdu seninle üzerimize,
Kainat seni müjdeler bugün bize.

Sen merhametsin, sen sevgisin,
Gönlümüzde sen yeşerirsin,
Sen ölmezsin hep dirisin,
Sen yücelerde bir yerdesin.

Gözler senin için döker yaş,
Senin uğruna gitse bu baş,
Bu sevda bitmez yavaş yavaş,
Bir fırtına kopar, kalbimde savaş.

Ellerim açılır, bir af uğruna,
Ne olur beni de götürün ona!
Belki uçarım rüyamda göklere,
Yol alır bu gönül sevdalısına.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sır

Bir sırsın sen içimde sakladığım
Bir sözsün en mahrem bildiğim
Zaman zaman kendimle aynada
Gözlerden uzak bir köşede dertleştığım.

Sen bir destansın, bir şiirsin
Dağarcığımda saklı bir yerlerdesin
An olur gökyüzüne -bulutlara -uçarsın
Bazen de nazlı nazlı gönlüme gelirsin.

Tutamam seni bir şimşek gibi
Kaybolur usulca yücelere sığınırsın
Alır beni bir çıkmaza hapsedersin
Ve aklımı çeler kendine aşık edersin.

Gece karanlığında bir karınca misali
Bir su sesinin şırıltısında seni dinlemeli
Bütün kainat susmalı sadece senin sesin gelmeli
Koşmalı atlar su gibi sonsuzluğa kıvrılmalı.

Bir bahar şarkısı olmalısın sen
Dudaklardan hiçbir an düşmeyen
Işıklar saçmalısın etrafa renga renk
Dağlarda el değmemiş bir çiçek ...

Seninle vurgun yedim çıkmaz düşlerde
Baharlar topladım umut vaat eden gözlerinde
Yol verin yüce dağlar, kesmeyin yolumuzu!
Güvercinler uçsun yeniden dünyamıza.

Senin hicranınla vuslatı arzular bu gönül
Ne olursun artık şu gönlüme bir gül
Gönlümdeki hiç bitmeyen bir sır
İlkbaharda yağan bir yağmur.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sızı

sen gittin baharları da götürdün gözlerinde
hayaller şimdi çok uzaklarda bir boşlukta
güneş solgun, aynalar karanlık
kuşlar uçmuyor gökyüzünde artık
ne olur geceleri yıldızlara bak
hayat bazen bir anlık

yaşamı bir damla su gibi içmek
çisil çisil yağın yağmura inat
beynimi kemiriyor cinler periler
cüce fikirler üzerime devriliyor
bu şehirde yangın yüreğimde sızı
kalbimde bir kuş kanat çırpıyor

hani senin gökyüzünü andıran gözlerin
bir boşlukta bozuldu büyülü akşamlar
sevda çocuğun merhamet yüklü kalbi
sığınağım şimdi elemli gözyaşları
rüzgar savuruyor sarı saçlarını
sevdiğim karanlık güz akşamları
bir daha yağar mı bahar yağmurları ?

Hasan Hüseyin Kaynak

Sokak Çocukları

Ben bir lokma ekmeğe muhtaç,
Bir yudum sevgiye aç...
Mekânım köprü altları,
Arkadaşlarım toplumun dışladıkları...

Zehri içime çektiğim zaman,
Hep sana koşarım. Anne!
Beni buralarda sefil ve yalnız bıraktın da
Geri gelmedin. Anne!

Zaman zaman, yanına gider,
Dertleşirim, mezar taşınla.
Seninle dertleştiğim an,
Hafiflerim, bir kuş gibi. Anne!

Ne olursun!
-Bir an olsun- konuş benimle.
Ben de yalnızlığımı, pişmanlığımı,
Sana anlatayım. Anne!

Ben, toplumun yüzkarasıyım, şimdi.
Biliyorum, sen de kızılıyorsun bana.
'O zehre ve arkadaşlarına yaklaşma! ' diyorsun ama;
Kimsem yok benim, mekanım sokaklar...
Yine de,
Her gece yüreğimde,
Bir çocuk ağlar. Anne!

Çıldırıyorum!
Zehir almadan duramıyorum.
Dün yine seni rüyamda gördüm;
Koşuyorum, koşuyorum,
Bir kuş gibi uçuyorum, sana;
Ama bir müddet sonra,
Kaldırımlara düşüyorum.
Zehri her alışımda böyle oluyor. Anne!

Bugün arkadaşlarımla sana geleceğim.
Onlar da yalnız,
Onlar da kimsesiz...
İçimizde bir Küçük Umut var...
Adından uzak...
Anasız, babasız...
Yeni düşmüş sokaklara.
Yalnız...
Hem de yapayalnız...
Her gece kendimi unutur,
Onu bağrıma basarım. Anne!

Kaldırımlar ve sokaklar,
Bizim anamız, babamız...
Biz sokak çocuklarıyız,

Sokağın çocuklarıyız.
Herkese göre sefil,
Herkese göre rezil...

Bizi ancak sokaklar kucaklar,
Alır bizi, yüreğine kaldırımlar.

Artık sokaklarda,
Senin sıcaklığını duyamıyorum.
Yine de bu akşam sana koşacağım,
Kanadım kırılmazsa sana kavuşacağım. Anne!

Anneler günü geldi yine;
Bana ne!
Benim annem sokaklar...
Ne yapsın gülü,
Ne yapsın karanfili...
Ben içimdeki, kanayan güllerle,
Koşuyorum, hep sana. Anne!

Ölüm,
Gözlerimi yumup,
Sana koşmakmış.
Al yüreğine de
Doya doya okşa beni,
Beni okşa. Anne!

Hasan Hüseyin Kaynak

Sonbahar

gökyüzünden sağanak yağmurlar yağıyordu
gözlerin büyülü bir ceylan gibi bakıyordu
yanakların kırmızı gül gibi al al yanıyordu
ellerin ellerimden sımsıkı tutuyordu

avuçlarımızdan bir bir yıldızlar kayıyordu
sokaklarda ürkek kediler dolaşıyordu
kulaklarımda çınlayan büyülü sesin
ve beynimde silemediğim bir ismin ...

fakat bir çığlıktı gecenin ayak sesleri
dağlar yükledi omzuna gam yükünü
yağmurlar boşaldı, saçlarının tellerine
ve bir hüzün olup geceler saçlarında tutundu.

sonra geldi sonbahar, sarardı yapraklar
kış yüzünde ince çizgiler bıraktı
aramızda yüce yüce dağlar vardı
ismin yüreğimde hep öyle kaldı.

bu bir sondu yüreğimde
güvercinlerimin kanatları kırıldı
yok olmadı sizin günden güne
bitmeyen bir çağlayan oldu

ah, bu bir sondu ,sen sonbahardın!
karşımda hep silüetin vardı
sonbahardı, avuçlarımdan kuşlar uçtu
ve ismin bir sır gibi yüreğimde kaldı.

Hasan Hüseyin Kaynak

Sükut

Neden bu kadar sessiz gökyüzü?
Bir inilti kasıp kavuruyor her tarafı
Savuruyor zaman bütün hayalleri
Kıyıya vuruyor birkaç damla gözyaşı

Bırakın gökler tutmayın ellerimi
Sürgüne vuruyorum mavi düşlerimi
Dertler kemiriyor en güzel hislerimi
Elemler hapsediyor yaralı yüreğimi

Birkaç damla gözyaşı avuçlarımda
Son şarkı,son mısra dudaklarımda
Sığınağım olan gam dağlarında
Hala o ses yankılanır kulaklarımda

Yol alıyorum her geçen gün biraz daha kısa
Celladım bekliyor Azrail gibi karşımda
Mavilerim bırakıyor bir bir yerini siyaha
Matemler ne güzel yakışıyor suskun dudaklara

Elveda diyorum sevgilim bu akşam sana
Var mısın benimle kelebek gibi ölümle dansa?
Ben yine de gözlerimi kırpmadan dalacağım ateşe
Kalbimde bitiremediğim hala o sevda

Belki de bir sonsuzluk şarkısı çalacak başımda
Gözlerime o bilindik sükut çökecek
Yapraklar sarardığında kanat çırpacak
Sessizce bir kuş uçacak ta uzaklara

Hasan Hüseyin Kaynak

Tutmayın Dağlar

Turnamın kanadı kırıldı ah uçmaz!
Karlar yağdı sevgi çiçeğim açmaz
Kırıldı kolum kanadım tutmaz
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Aç gözünü turnam haydi aç!
Felek benden alır durmadan öç
Turnam uç hemen yare uç
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Derdimi haykırıyorum turnalara
İsmi yazıyorum bak sol yanıma!
Sırrımı veriyorum gözü yaşlı çocuklara
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Selam söyle turnam dağlara!
Bağrımda kapanmaz bir yara
Koşuyorum yare durmadan rüyamda
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Kaldım çıkmaz bir sokakta
Durun hemen çekmeyin beni dara!
Sürün sevdami yüce dağlara
Tutmayın dağlar,turnamı ağlatmayın!

Hasan Hüseyin Kaynak

Uçurum

Geceler hüznün boşaltıyor gönlüme
Ne acı! Yanıyor bir kelebek ateşte
Nerede şimdi bitmeyen maviler?
Beynimi kemiriyor cinler,periler

Merhamet senin kanatlarında
Umut ne uzaklarda ne yakınlarda
Bir uçurum var hemen önümde
Yüzüme haykırıyor dertlerimi aynalar

İnceden bir yağmur yağıyor
Kırılmış daldan bir kuş uçuyor
Karşımda sıra sıra yığma evler duruyor
Kalbimde bir tek senin hatıran kalıyor

Hasan Hüseyin Kaynak

Uçurumun Kenarında

bir rüyadır hayat bazen gelir geçer
bir yalnızlıktır çoğu zaman yaşam
anlamaz seni kimseler, kalırsın bir boşlukta
sonra yağmurlar yağar bir güz akşamı
sana adanmış şiirler,şarkılar gelir dudaklara
biter zannetme sensizlik ve yalnızlık
düşünmek istemesen de aklından atamazsın
ne o rüyayı ne de akşamüstü çalan o şarkıyı
bir sessizlik çöker uçurumun kenarında
bir anda aklına geliverir gölge gibi yaşananlar
her akşam bir yalnızlık şarkısı çalar
ya da bir göl kenarında...

bir akşamüstü belki gelirim yine
sakın bekleme yalancı yarım beni
el açarım her daim rüzgara
ben de unuturum seni ah,o gözlerini
yokluğuna inat yaşarım bir uçurum kenarında
bir kelebek gibi ateşler içerisinde
kıvranırim sensizliğin yokluğunda
yok olmak ama yaşayan bir ölü gibi
ya da her akşam bir zil sesinde irkilirim
ve her gece alır başımı giderim hayallerine
belki bir mezar başında bulursun beni.

Hasan Hüseyin Kaynak

Unutamamak

Bu sondu. Sen sondun,biliyorum ama ben sensizliğin yokluğunda serçe ürkekliğinde, bir kaldırım kimsesizliğinde yaşıyorum sensizliği.Bu,yok yere yaşamak mı yoksa senin hayalinin yolculuğunda bir çıkmaz sokakta kaybolmak mı?

Hani seninle düşler ülkesinde, maviliklerde yaşırdık. Oysa sen bir düştün çölde dans eden Leyla misali ya da Ferhat'ın düşlerini süsleyen Şirin. Biliyorum, sen yoktun sadece ismin vardı ve bir gölge gibi bazen görünür, bazen kaybolurdun. Biliyorum sen, Julien Sorel'in sevdiği uğruna ölümü göze alıp sevdiğinin penceresine merdiven dayayacak kadar kırmızı ya da Şark diyarında sevdiği uğruna hiç tereddüt etmeden bütün dişlerini çektirecek kadar sevda kokan Kerem...

Hangi gerçek aşık bu çıkmaz sokaktan geri dönmüştür?Bazen yalnızlığı,bazen sürgünü bazen de ölümü göze alabilmek değil midir ki sevda?Belki de hiç kimsenin umurunda olmadan yok yere yaşamaktır,bir gölge gibi. Nice delikanlı ve güzelleri dize getirmiş sihirli bir sözcük değil mi sevda?

İşte, ben de senin yokluğunda bir hiç gibi yaşıyorum ve bazen sensizliği öyle içime çekiyorum ki; inan içim acıyor ama söz geçiremiyorum bu sevdaya ve sensizliğe. Sensizlik kaderimse bir şair gibi yaşarım kaderimi ve alıp başımı giderim hayallerine. Öyle sıkıca tutunurum ki hayallerine bir türlü silemem beynimdeki silüetini ve sözcüklerin hıçkırıklarını duyarım akşamları .Hele karanlıklar çökerse akşamları koşarım her şarkıda,şiiirde sana.

Hani senin mavi gözlerin vardı bir deniz gibi? Gözlerin de denizler gibi gelgitler yaşırdı. Evet gözlerin mavi maviydi. Şimdi bir başkasının gözlerine bakan gözler. Elimde değil her mavi gördüğümde adın gelir aklıma .Biliyorum ne maviyi ne de ismini unutamadım . Evet bu sondu sen sondun . Kalbimde bir hüzn türküsü kaldı şimdi daha dün gibi hatırlıyorum o şarkıyı: "Unutamadım"

"kim bilir kimler var şimdi kalbinde
sen beni unuttun çoktan belki de
ben hala yaşarım eski günlerde
her şeyde sen varsın unutamadım."

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Sen

gün dağın ardında kaldı
yüzün batmayan bir güneşti
zaman beli bükülmüş bir ihtiyar
gözlerinde solgun güz rengi

neden böyle kırılğan akşamlar
kaç güneş doğdu, kaç güneş battı
saçaklarda ürkek kediler vardı
bir yerlerde hala o sıcak gülüşler

bir güz bulutu sarmıştı nazenin tenini
bir yerlerde yaşadığımız zaman kırıntıları
akşamları sağanak yağmurlar yağırdı
yanakların bir kırmızı gül gibi al aldı

ve sen uzak iklimlerin kış güneşi
dudaklarımızdan dökülen sıcak bir ezgi
sevda kanat çırpın yaralı bir kuş gibi
sen hala dudağımda bitmemiş bir türkü

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Sevmek

Ne yaman çelişkidir sensiz seni yaşamak
Her gün bir köşe başında sana ağlamak
Her an her saniye sensizliği hatırlamak
İsmin akla her gelişinde hayallere dalmak

Sana dair bir şiir bir şarkı yazabilmek
Her baharda ardın süre yollara düşmek
Ve her gece yarısı boş bir hayale tutulmak
Sonra elinde bir mendil gözyaşlarını silmek

Bir gölge bile olsan her zaman seni sevmek
Bazen sensiz hayalsiz kalıp kederlenmek
Bazen de bir gölgede hep seni aramak
Ve sevmek her mevsim sadece seni sevmek...

Hasan Hüseyin Kaynak

Ve Zaman

kimsesiz sokaklarında kalbimin yine o şarkı
ağlıyorum bak, akşamlar karanlık
gökyüzü kurşunla örtülü pencerem kapalı
sevdan sürükler beni bir çıkmaza
sen olur her yağın yağmur damlası penceremde
yıkılmaz dağlar bilirim,mağrur ve asi
alıp giderim başımı sensiz bu şehrin kimsesiz sokaklarına
yıldızlar yine kucaklar çırpınışımı,feryadımı
sen uzak iklimlerin gelgit sevdalısı
bense yalnızlığa mahkum bir serseri

sen yoksun ve karlar yağdı başıma
aynalar tanımaz geçmişteki çehremi
kırılıandır ah zaman nice sevdalara
yelken açar yine gemiler sonsuzluğa
yılan gibi kıvrılır ırmaklar yeniden yatağına
denizler hırçınlaşır deli dalgalarla
ve bir gün gelir zaman alır bağrına

alıp gideceğim başımı bu defa bu şehirden
ama seni de götüreceğim hayallerimde
olsun hayallerin de yeter bana
bir sonbahar akşamı yine dikileceğim karşına
belki de seni götüreceğim mavilerimle
bir kurşun gibi delip geçeceğim kalbini
biliyorum bir gün bitecek bu zaman
ama yok olmayacak hiçbir an bu sevda
kış yüzünü gösterecek elbet bir gün
ve yine uçacak saçaklarda kuşlar
biliyorum ardımdan yağmurlar ağlayacak

ve zaman duracak saatin sonsuzluğunda
elveda hayaller,muştular, gölgeler
gökler tutun ellerimden bırakmayın beni
kuşlar alın sizin olsun gökyüzünün sonsuzluğu

Hasan Hüseyin Kaynak

Yaban Gülü

ve geceler yıkılmıştı omuzlarımıza
bir ceylan kaçardı düşlerimizde
karanlıklar sarmalardı bitmeyen hayallerimizi
gözlerinden belli olurdu vurulduğun
tutulurdun biliyorum yaban gülüm

yeter ki solmasın güz gülü dalında
ve yeniden yeşersin her baharda
yine kıyılara vursun tüm hırçınlığıyla gemiler
bulutlar boşaltsın yüreğimize gözyaşlarını
ağlamasın hiç kimse sakın ayrılığımıza yaban gülü

bilirsin ki hiç dayanamam hıçkırıklara
beynimi kemirir hissizlik ve sensizlik
sen şimdi başka baharlarda yaşarsın
bense her vurulduğum da yüreğimde yine sen

her sonbaharda sensiz ölürüm
vururum atımı dört nala sensiz seni ararım
her köşe başında bir dilenci misali el açarım
rüyalarımda yakalarım yaban gülü seni
ama dokunamam bilirsin ki;
sensizliğe hiç dayanamam...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yağmur

İnceden bir yağmur vuruyor alnıma
Bir buse kondurarak okşuyor tenimi
Bir mart sabahı yoruyor bu yağmur beni
Her taraf bir sis bulutu içimde tarifsiz sızı

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlığım İsyanlarda

Akşamlar karabasan, yollar çıkmaz,
İşte, çıldırıyorum! yalnızlığım isyanlarda,
Ümüğümü sıkıyor durmadan bir el,
Ümitlerim kurgulandı hayallere.

Ne oldu arkadaşım be sana?
Saçlarında mahpus siyahlar, aklara;
Tutun gençliğimi geri getirin bana,
O günleri yaşamak istiyorum doyasıya.

Tekrar yıldızlara uzanmak,
Aynı sokak başında sevdalanmak,
Yaşamak yeniden çocukluğu yaşamak,
Ve güzel günleri çocuklukta aramak...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlık

Sessiz, daracık bir otel odası...
Anlamaz ki beni duvarlar,
Bir yalnızlık çöker ruhuma,
Ne kadar konuşsam, boşuna.

Çaresizliğimi yüzüme vuruyor aynalar,
Görmesin ağladığımı aman kimseler!
Ne elimden tutan ne yalnızlığımı paylaşan var,
Ayazda, geceyle dertleşiyor fırtınalar.

Ve bir ışık vuruyor aniden odama,
Sevgilinin hayali yansıyor duvara,
Kapıdan sevgili giriyor, yavaşça,
Gelip oturuyor bir müddet yanıma.

Biraz sonra bir peri tutuyor ellerimi,
Ve ağlıyor durmadan kimsesizliğime,
Rüyamda bile kapılıyorum bir boş hayale,
O anda yalnızlık haykırıyor yüzüme.

Hasan Hüseyin Kaynak

Yalnızlık Şarkısı

bir şarkıdır yalnızlığın göğsünde vuran
kapın çalınmasa da hiçbir zaman
sakın ağlama tek sen misin böyle yaşayan ?
tabiattaki sessizliğe versen kulağını bir an
bir çığlık kopmasa dahi hiç hayatında
gece yalnızlığında çığlık çığığadır hayat
kaderin ördüğü bir türküdür yalnızlık .

ve gece sesi karanlıkların habercisi
gölgelerde dans ediyor bir ısıklık sesi
sen rüyalarımın,hayallerimin perisi
saatlerin sustuğu anda yüreğinde ara beni .
bir sonsuzluk şarkısı işiteceksin her andığında
belki de sevda sözleri mırıldanacaksın
hüzünlenecek bir müddet sonra boş vereceksin
ya da radyoda hisli bir türkü dinleyeceksin
bir gün gelecek ah,hep sen diyeceksin!

sönecek yıldızlar bir boşlukta bozulacak bu büyü
güneş doğmayacak bir daha eskisi gibi
ve yalnızlık saracak dört bir yanını
kemirecek hasret hislerini, kimsesizlik düşüncesi.

Hasan Hüseyin Kaynak

Yaşam

zamanda takılı kaldı gözlerin
yollar tutuldu bir boşlukta
nasıl da bitiyor hayat hiç beklemediğin bir anda
ruhumuzda besteleniyor yaşamın acı çığılı
bir kordur bazı an yaşam
bitti avuçlarındaki zaman
aniden bir kuş uçu ta uzaklara
sonra bir sükut çöktü dudaklara
yalnızlığa uzandı bitmez sandığımız hayallerimiz
ve bir nara koptu, lal oldu dillerimiz
uzandı koca çınar sessizce ölüm uykusuna

şimdi akşam karanlığında eşkıyalar kuşatır dağları
ne olur tutun bırakmayın beni yalnızlıklara
ah insan ne kadar da yanılıyor geçen zamana
bitiyor her şey aniden,bedenden bir kuş uçuğunda
bir düş ülkesinde dağ başında kalmak
ve aniden kanatları kırılıp yere düşmek
işte budur hayatı kelebek gibi yaşamak
ateşte kendini aldatıcı da olsa yaşıyor sanmak...

Hasan Hüseyin Kaynak

Yaşamın Kıyısında

Bir yüce dağ başında kaldım kimsesiz ve rüzgar uluyor kudurmuş bir köpek gibi ama sen yoksun öyle ki akşam karanlığında ellerim üşüyor bir çocuk gibi sağa sola koşuşturuyorum.

İşte, yağmur yağıyor sessiz sessiz bir gölge gibi kayboluyor senden kalan anılar !Ağlıyorum annesine hasret bir çocuk gibi kıyamet koparıyorum öyle ki kalbime dokunsan belki anlarsın çırpınan bu yüreğimi. Kimsesiz bir boşlukta tutuklu kaldım gözlerinde ve işte geldim yüzümü çevirmeden kapına bir dilenci misali. Sakın kader deme ,yüz çevirme bir derbeder gibi geldim sana.

Sensiz yaşamın kıyısında savrulurken bir o yana bir bu yana .Yağmur gibi gözyaşlarım dökülür yanaklarıma ve sensizliğin acısıyla mavilerin gölgesinde bir yerde tutunuyorum. Issız bir çöl gecesinde sana haykırıyorum ama sesimi duyuramıyorum sana ve bir bilinmezliğe koşuyorum sonra Mecnun gibi Leyla'yı arıyorum ama Leyla çöldeki serapmış ,anlıyorum. Hani sen Leyla'ydın yüreğimde yangınlar çıkaran ve alıp bir dağ başından kuyulara atan?

Nice sevdalara yol verendin sen .Yok olmadı, yapamadım ;sensiz bu hayata tutunamadım yaşamın kenarında. Bir çöl türküsü tuttururken Leyla diyerek senin gölgede düşlerdeydim .Sensizliğin hasretiyle yangınlar çıkardım ,bazen yıldızlarla dertleştirdim bazen de yüce dağ başlarında rüzgarla dertleşirken buldum kendimi.

Yüreğimin başı yara bağladı ayrılığın çırpınısında elimde bir bıçak ve yaralarımı deşiyorum .Bazen güvercin olup sonsuzluğa kanat çırpıp ya da bulutlara uçup bir meleğin merhametine sığınmak istiyorum. Sen görmesen de işte ağlıyorum ve bu sevdanın hicranında yok olmak istiyorum sonra hep sen diyorum. Ölmüyor yapamıyorum hıçkırıklara boğuluyorum yıllarımı geri getiremiyorum .Biliyorum bir gün son bulacak gölgen ve seni kalbimden söküp atacağım .

Hasan Hüseyin Kaynak

Yeniden Sevdalansam

Bir ışık belirir seninle yarınlara
İçimde bir kuş uçar,senden yana
Hayallerim beni sana götürür
Sürükler rüzgar ümitlerim bir kıyıya vurur.

Radyoda senin en çok sevdiğin şarkı
Sensiz yakarım bu şehri şimdi
Gözlerin sana çeker beni
İçimi yakar ayrılık sözleri.

Daha ne kadar yalvarsam
Ağlasam rüzgarda savrulsam
Sana doğru bir akşam yol alsam
Ve gururumu kırarak kapına dayansam

Seninle geçmişten söz etsek
Ayrılığı lanetle kahırla ansak
Kenetlensek yeniden doğsak
Ve bir daha hiç ayrılmasak.

Tutup da artık beni bırakmasan
İyice sarsan kollarında uyusam
Bu rüyadan hiçbir an uyanmasam
Sana yeniden yeniden sevdalansam.

Hasan Hüseyin Kaynak

Zamana Serenat

Bak kar yağıyor ellerimize
Bir ayrılık türküsü tutturuyor rüzgar
Arkasına bakmadan gidiyor
Geride kalan mutluluklar.

Gökyüzünde uçan güvercinler
Daha az önce buradaydılar
Sanki sonsuzluğa kanat çırpıyorlar
Arkalarında birkaç hatıra bırakıyorlar.

Ne kadar yalvarsan boşuna
Zaman yaşılanıyor anlasana
Gökler perdeleniyor gözlerimize
Güller ağlıyor bu halimize.

İsrafil'in elinde bir sur
Yıllar çağlayan bir su
Sürüngeñler yatıyor kış uykusuna
Zamana serenat yapıyor rüzgar.

Yoruluyor,zaman ellerimizde soluyor
Ve apansız bir boşluğa yol alıyor
Bizse düşüyoruz bir çukura
Avuç açıp yalvarıyoruz sonsuzluğa.

Hasan Hüseyin Kaynak